

ஓம்

வெய்லேகர்

(கல்வி அனுபந்தம்)

“கற்பவை கற்றுக் கற்றாங் கொழுக”

புத்தகம் 2 } சன்கைம்: வெகுதாளியவஸ் தைம் ௨௩௨ (5-2-39) } இல. 16

தேசியக் கல்வி

சென்தொமாஸ் கல்வாரிப் பரிசளிப்புக் கூட்டத்தில் வித்தியாமந்திரி நிகழ்த்திய, சொற் பொழிவின் சாரம் கிழே தரப்படுகின்றது.

“நாகரீகமடைந்த பிறநாட் டரசுகளைப் போல, நமது நாட்டரசும் தேசியக்கல்வி முறைகளைக் கையாளுதல் பொருத்தமானது”

“தேச நலனை அடிப்படை நோக்கமாகவுடைய கல்வியே தேசியக் கல்வியாகும். நமது நாட்டில் தேசியக்கல்வி வராமையுக்குக் காரணம் தற்போதைய பிரயோசனமற்ற கல்வியே.”

தமிழாவது சிங்களாவது தேசியது

“சமீபத்தில் நடந்தேறிய வருமான அதிகாரிகள் பரிசுறைக்கு 530 மாணவர்கள் சமூக மளித்தனர். அவர்களில் அனைகருக்கு ஆங்கில சரித்திரத்திலும், ஐரோப்பிய பூமிசாஸ்திரத்திலும் போதிய அறிவு இருந்தது. ஆனால், இலங்கைச் சரித்திரத்தைப் பற்றியாவது, இலங்கைப் பூமிசாஸ்திரத்தைப் பற்றியாவது அவர்களுக்குப் போதிய அறிவு இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. அவர்கள் ஆங்கில பாஷையில் சிறந்த அறிவு பெற்றிருந்தனர். தமிழிலாவது, சிங்களத்திலாவது போதிய அறிவுள்ளவர்களாகக் காணப்படவில்லை.”

மேலே காட்டிய சொற்பொழிவை நிகழ்த்தியவர் நம் நாட்டு வித்தியாமந்திரியே! நமது நாட்டுக் கல்வி முறையைச், சீரிய முறையில் நிலைபெறச் செய்யும் அதிகாரம் அவருக்குண்டு. அவர் கல்வி முறையைத் திருத்தத் செய்யாமல் விருப்பதற்குக் காரணம் யாது? தேசியக் கல்

வித் திட்டம் ஒன்று தயாரித்து, அரசாங்கசபையில் கொண்டுவந்தாரா? சென்னை அரசாங்கக் கல்விமந்திரி கனம் சுப்பராயன் அவர்கள், தேசியக் கல்வி முறையைச் சென்னையில் நிலவச் செய்தார். கனம் கன்னங்கரா, தேசியக் கல்வி முறையை ஏன் நமது நாட்டில் நிலவச் செய்யக்கூடாது? அதிகாரமில்லாத உபாத்தியாயர்களும் பிறரும்போல, நமது மந்திரியும் கூட்டங்களில் இவ்வாறு, வாய்ப்பறை கொட்டத் தொடங்குவதில் விளையும் பயன் யாது?

கல்விச் செலவு

பிரதம அரசாங்க விசுதராக விளங்கும் திரு. வெடர்பேண் அவர்கள் பரிசளிப்புக் கூட்டமொன்றிற் பேசும்போது, தாமறிந்த நாடுகளெல்லாவற்றிலும் பார்க்க இலங்கையில் கல்விகற்குஞ் செலவு மிகவுங் குறைவென்று கூறினார். அவர் தாம் கூறிய கூற்றைப் பின்னர்ச் சிறிது திருத்தமாகக் கூறியபோதிலும், அவருடைய கூற்றுக்கள் ஆராயத்தக்கன. திரு. வெடர்பேண் எந்த எந்த நாடுகளை மனதில் உள்வீழ் மேற்கூறிய குறிப்புக்களைக் கூறினாரோ, அறியேம். கல்விச் செலவு விஷயத்தில், இலங்கையையும், இந்தியாவையும் ஒப்பிட்டு நோக்கியிருப்பாராயின், இலங்கையிற் கல்விச் செலவு இந்தியாவிலும் பார்க்கப் பன்மடங்கு அதிகம் என்பதை அறிவார். இலங்கையில் ‘மற்றிக்’ வகுப்புக்குச் சில கல்வாரிகளில் விதிக்கும் சம்பளம், இந்தியாவில் பீ. ஏ. வகுப்புக்கும் விதிக்கப்படுவதில்லை. பரிகைக் கட்டணப் பணம், புஸ்தகங்கள் முதலிய வகைகளிலும் இந்தியாவில் கல்விச் செலவு மிகவுங் குறைவாகும். இலங்கையிற் கல்விச் செலவு நாளுக்குநாள் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகின்றது.

காதலால் வாடினது கண்டனைய எமம்நைவர், போதரவா யின்பம் புசிப்பேனே பைங்குளியே.

பெற்ற பொருளைப் பேணத் தெரியாதா?

காவிலிலே ஓரண்டி கண்டெடுத்த கோண்டியின் பூவிலே போட்டுடைத்தான் பூவையரே—காவினுக்கு சென்றான் கண்டஅச் செய்தியைத் தாத்தாவே, நன்றி யறைந்தார் எனக்கு.

மாலிக்காலம் சூரியன் மேற்கே மறைகின்றன மஞ்சல் வெய்யில் பரவுகின்றது. பறவைகள் தங்கள் தங்கள் இடங்களை நாடுகின்றன. நானும் உலாவுப் புறப் பட்டேன். வழியில் ஓர் பூஞ்சோலை. அங்குசென்றேன். மெல்லிய தென்றல் வீசுகின்றது. தேனைத்தேடும் வண்டு போல் உலாவினேன். காவிவஸ்திரம், உருத்திராக்கமாலே, உடம்பெல்லாம் திருநீறு உள்ள ஓர் ஆண்டி நின்றார். சிறிது நேரத்தில் அவ்விடத்தைவிட்டு விரைவாக நடந்தார். நானும் பின் தொடர்ந்தேன். சென்றவர் ஒரு சூயவன் விட்டை அடைந்தார். அவனிடம் ஏதோகேட்டார். அவனுடைய வாய் நாலாறுமாதமாய் உங்களுடைய தொல்லை பொறுக்க முடியவில்லையே என்கின்றது. கை ஏதோ ஒரு பொருளைக் கொடுக்கிறது. வாங்கினார்; அவ்விடத்தை விட்டு விரைவாக ஓடினார். அவருடைய முகம் சந்தோஷத்தினால் மலர்ந்தது. கால்கள் நிலத்தில் பட மனமில்லாத அவரையும் அறியாது அந்தாத்தில் எழுந்தன. கைகள் அதைப் பார்த்துவிட்டன. அவைகளுக்கு ஒரே பொறுமை. உடனே தங்களிடம் இருப்பதையும் மறந்தன. ஆடத்தொடங்கின கைகளின் பாதுகாப்பிலிருந்து பாணக்கோ அவைகளைப் பார்க்கச் சகிக்கவில்லை. துக்கம் பெருகிற்று. நிலத்தை நோக்கியது. பல சிறு துண்டு களாகியது. அந்தகன் உலகை நாடியது அப்போது தான் ஆண்டிக்குத் தன்னிலை தெரிந்தது. ஒரே துக்கம். துக்கத்தைப் பார்க்க எனக்குச் சகிக்கவில்லை. உடனே கண்ணை மூடினேன். சிறிது நேரத்தின்பின் திறந்து பார்த்தேன். ஒருவரையும் காணவில்லை. ஏது இன்னும் நேரமிருக்கிறதோ என்னும் சந்தம் முன்னேவர தாத்தா பின்னே என் படுக்கையை நோக்கி வந்துகொண்டிருந்தார். அப்போது தான் நான் கண்டவைகளெல்லாம் கனவென உணர்ந்தேன்.

தாத்தா ஒரு வேதாந்தி. நடந்ததை அவரிடம் சொன்னேன். அடே மேனே! அது அப்படி இல்லையடா, அதன் தார்பரியம் என்னென்றால் அந்தப் பூஞ்சோலை பூமி. ஆண்டிதான் நாங்கள். பாண எங்கள் உடம்பு. சூயவன் கடவுள். நாலாறுமாதம் நாங்கள் தாய் வயிற்றுக்குள் இருக்கும் பத்து மாதம். நாங்கள் புத்துமாதமாய் கடவுளை வேண்டி இந்த உடம்பைப்பெற்று அதை நல்ல வழியில் உபயோகிக்காமல், கெட்டவழியில் உபயோகித்து உடம்பை அழித்து விடுகின்றோம். அவ்வளவு தான். நாங்கள் எங்கள் உடம்பை நல்லவழியில் உபயோகிக்க வேண்டும். என்றெல்லாம் வேதாந்தத்தில் தொடங்கி

கொடுங்கோற் குழந்தை

[விதவை அத்தை துயர்னை மறந்தது]

1. யார்க்கும் இலக்கணம் பேசிய அண்ணனை "நேக்குப் பாச்சி நோக்கு இக்க" மென்று வாக்கில் கொச்சை குழற்றிப் பழக்கவிட்டாய்.
2. நாலு தெருவும் புகழும் அக்களைத் தாலாட் டிசைப்பீல் நிறுத்திப் பாட்டனைத்தும் நீலாம் புரியில் நீட்ட ஒட்டிவிட்டாய்.
3. இசைகதை காட்சிகள் சிறந்த சினிமாக்கும் அசைய விடாமல் உள்அடைத்து அன்னைக்குப் பிசினி என்ற பெயரும் கொண்டாந்துவிட்டாய்.
4. கறுப்பு ஒருநாள் ஏற்றியும் குளிப்புமுறை மமநாள் மஞ்சள் திட்டியும் வெண்துணியே அறியா ஒட்டனுய்த் தந்தையைத் திரித்துவிட்டாய்.
5. பருவக் கிழவர் முடங்கி மூலையில் ஒருதனி ஒதும் தாத்தாத் தீதாளேறி தெருவில் தாக்கி உலத்தத் திரியவிட்டாய்.
6. மடியும் விழுப்பும் கூர்ந்து க்வனித்துத் தடவைகள் ஆறுமுன் குளித்த பரட்டியைப் படுத்தி நீ நாமமுறை நீராட்டு கின்றாய்.
7. இத்தனைத் தீங்கும் விட்டோர் பொறுத்திடலும் செத்தஎன் மகிழ்நனை மறந்துநான் சாந்தமுற அத்தை என்னைச் சிரிக்க வைத்துவிட்டாய்.

—சோக்கன்.

கிணர் தாத்தா. அவர் பேச்சு என் பொறுமையைச் சோதிப்பதாய் இருந்தது. அவ்விடத்தைவிட்டுக் கிளம்பினேன். நண்பனிடம் போய்ச் சேர்ந்தேன். அவனிடம் எல்லாவற்றையும் சொன்னேன். நண்பன் தாத்தா சொன்னது உண்மைதான். அதற்கொருபாட்டுமிருக்கிறது என்று அடுப்பூதியிலே தொடங்கினேன்.

"நந்த வனத்திலே ராண்டி—அவன் நாலாறு மாதமாய்க் குயவனை வேண்டி கொண்டுவந்த தானொரு தோண்டி—அதைக் கூத்தாடித் கூத்தாடிப் போட்டுடைத் தாண்டி."

பாட்டு மிகவும் நன்றாய்த்தான் இருந்தது. அவனுடைய அடுப்பூதியை நினைத்து நினைத்துச் சிரித்துச் சிரித்து வயிறு புண்ணையப் போய்விட்டது. இப்போதும் சிரித்துக்கொண்டுதானிருக்கிறேன். உங்களுக்கும் தேவையாகில் (சிரிப்பு) விலாசத்தைத் தெரிவித்தால் பார்சலில் அனுப்பிவைக்கிறேன்.

சீ. தங்கராசா

கொக்குத்தொல்லாய்.

கிட்டிக்கொண்டன்பருணமை கோளப் பலவடிக்கொள், பட்டிக்குக் இன்பமுண்டோ சொல்லாய் பைங்கிளியே.

நரிகளின் நீதிபரிபாலனம்

(S. ஆறுமுகம், கோக்களாய்)

ஓக்காலத்திலும் மழைவளங்குன்றாத ஒரு நாடு. அந்த நாட்டினருக்கே ஒரு காடு. நாட்டில் நாய்கள். காட்டில் நரிகள். நாட்டில் ஒரு தனவந்தர் வீடு. வீடோ சாமானியமானதல்ல. கூடங்கள் மாடங்கள் கொண்டது. தனவந்தர் வீட்டில் ஒரு நாய். நாயோ நல்ல புஷ்டி. தனவந்தர் வீட்டு நாயென்றால் சொல்லவும் வேண்டுமோ? உலகில் இல்லாத விநோதம்! நாய்க்கு ஒரு நண்பன். யார் தெரியுமா? ஒரு நரிப்பிள்ளை! நாய் எப்பொழுதும் நரியின் வீட்டுக்குப்போய் நல்ல விருந்து பெறுவது வழக்கம். ஆனால், நரி நாயி (தனவந்தரி)ன் வீட்டுக்கு என்றைக்கேனும் போனதுமில்லை. விருந்து கொண்டதுமில்லை. நடுக்குச் சனியன் பிடிக்கிறது. பாவம்!

ஒருநாள் நாய் நரியின் வீட்டுக்குச் சென்றது. நரி விருந்திடுகிறது. இருந்தாப்போல் நரிக்கு ஒரு யோசனை பிறக்கிறது. உடனே நாயை நோக்கி “நண்பா, நான் உன் வீட்டில் விருந்துண்ண விரும்புகிறேன். நீ என்ன சொல்லுகிறாய்” என்றது. நாய் “நான்வந்து ஒருநாள்க்கு உன்னை யழைத்துக்கொண்டு போகிறேன்” என்று கூறி விடைபெற்றுச் சென்றது.

தனவந்தர் வீட்டில் ஒருநாள் ஒரு பெரிய விருந்து. பலவாங்காளும் இறைச்சியும் குடியவகையும் நிறைந்தன. தனவந்தரின் இனத்தார் எல்லாரும் கூடினர். குடித்து வெறித்துக் களித்தனர். இரவு பதினொருமணியிருக்கும். எல்லாரும் நல்ல நித்திரை. நாய் நரியின் வீட்டுக்கு ஓடுகிறது. நரியை நோக்கி “நண்பா! இன்றைக்கு உனக்கு விருந்து. என்னுடன் வா. சத்தம் போடக்கூடாது. கூடத்தில் நல்ல பட்சணங்கள் இருக்கின்றன. இறைச்சி கூட. வா போகலாம்” என்றழைத்துக்கொண்டு சென்றது. நாயின்பின் நரி, மாடத்தினுள் துழைந்து கூடத்துட்புகுந்தன. கள்ளனும் காவற்சாரனும் ஒத்துக்கொண்டால் எது தான் செய்யமுடியாது. நரி சாப்பிடுமட்டும் சாப்பிட்டது. வயிறு நிரம்பியது. ஆனந்தம் பொங்கியது. புத்தி மங்கியது. நண்டைக் கண்ட புறஞ்சு. சாதிப் புத்தி தலை காட்டியது. நண்பன் நாயையும் சுவனிக்கவில்லை. தான் நின்ற இடத்தையும் உணரவில்லை. வாயில் வந்த படி எல்லாம் கீதம் பாடத் தொடங்கியது! உணர்ச்சுத்தம் கேட்டதும் உறங்கியிருந்தவர்கள் எல்லோரும் எழுந்து கையிற் தடிசுநுடன் கூடத்தைநோக்கி ஓடி வந்தனர். நாய் கீழே இறங்கி ஓடிவிட்டது. நரி உல்லாசமாய்க் கூடத்தினுள் உவாவிற்று. ஓடிவந்தவர்கள் தம்மாலானமட்டும், நரியை அடித்தனர். சிறிது நேரத்தின்பின் அடியின் ருசியிறைப்போலும் நரி ஆழ்ந்த நித்திரையாய் விட்டது! நரியின் உயிர் நமனுக்கும், திரேகம் பூமகளுக்கும் விருந்தாக அளிக்கப்பட்டது. நாய் ஒன்றும்

தெரியாதவன் போலச் சாமர்த்தியமாக நடித்துக் கொண்டது. இவ்வளவில் நின்றுவிட்டதா? இல்லை, இல்லை.

இறந்த நரியின் மனைவி (நரிகளின்), நீதிமன்றத்தில் நாயை எதிரியாக ஒரு “மேடர்க் கேஸ்” தொடுத்தது. நீதிபதி நரி எதிரியைப் ‘பொலிஸ்’ நரிமூலம் நீதிமன்றத்துக்கு அழைப்பித்தது. ஏழு கிழநரிகள் ‘பூரி’ மாராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். விசாரணை நடக்கிறது. நாயி (எதிரி)ன் பக்கத்திற்கு நியாயவாதியாவது, நியாய தூரந்தராவது ஏற்பட மறுத்துவிட்டனர். ஏன் தெரியுமா? அவ்வளவு நீதி. (எங்களைப் போலல்ல) கொலை பாதகனுக்காக வாதிக்கக் கூடாதென்பதுதான் அவைகளின் விருந்த கோரியம். உண்மைக்கழிவில்லையல்லவா? நாய் உள்ளதை உள்ளவாறே ஒன்றும்விடாமல் பூரிமாரக்குச் சொன்னது. வழக்காளியோ ஒரேபிடி. நீதிபதி நரி, பூரி நரிகளைப் பார்த்து “உங்கள் அபிப்பிராயங்களைக் கூறுங்கள்” என்றது. சிறிது நேர யோசனையின்பின் ஒரு பூரிக்க கிழநரி எழுந்து நின்று “நாய்களுக்கும் எங்களுக்கும் சென்மத்திற் தொடக்கம் பகையுண்டு. அச்சரித்திரம் சென்னால் விரியும். அது ஒரு குழந்தைநரிக்குத்தானும் தெரியும். அப்படியிருக்கவும், காலகதியடைந்த நரி கூடாத கூட்டங்கள் கூறவானேன்! கூடியபடியாற்றானே இறக்க நேரிட்டது. ஆதலால் குற்றம் இறந்த நரியைப் பொறுத்தது. எதிரி நிரபாதி யென்றெண்ணுகிறேன்” என்று கூறியதும், மற்றொரு பூரி நரி யெழுந்து “கூடாத கூட்டங்கள் கூடினான் சரி, கூடங்கள் மாடங்கள் ஏறுவானேன்” என்றது. இரண்டாம் நரி வாய்முடுமுன் மற்றொரு பூரி நரி எழுந்து “கூடாத கூட்டங்கள் கூடினான் சரி, கூடங்கள் மாடங்கள் ஏறினான் சரி, கீதங்கள் நாத்தங்கள் பாடுவானேன்? பாடியபடியாற்றானே இறக்கவேண்டியவந்தது. ஆதலால் குற்றம் இறந்தவரையே பொறுத்தது. நாயைப் பொறுத்ததல்ல. எதிரி நிரபாதி என்றறுதிப்படுத்துகின்றேன்” என்று பேசிய முடித்தது. மற்றைய பூரிநரிகளும் இவற்றை ஏக மனதுடன் ஒப்புக் கொண்டனர்.

நீதிபதி நரி எதிரியைப் பார்த்து “எங்கள் பூரிக்களவான்களின் தீர்ப்பின்படி நீர் நிரபாதியாக்கப்படுகின்றீர். நீர் சென்ற வரலாம்” என்று கூறிப் ‘பொலிஸ் காறில்’ நாயை வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டது. நாய் சந்தோஷத்துடன் வீடு சேர்ந்தது. இப்பொழுது நாய் இறந்த நரியின் மனைவியிடம் சங்கை நஷ்டவழக்குத் தொடர உத்தேசித்திருப்பதாக ஒரு வந்தி விவரிவருகிறது. இருந்து பார்ப்போம்!

சுழகேசரி கல்வி அனுபந்தம்

தனிப்பிரதி விலை சதம்—3

25 பிரதிகள் விலை சதம்—50

தபாற் செலவு வேறு

ஆண்டுச்சந்தா ரூபா 2.

முற்பணியின்றி அனுப்பப்படமாட்டாது

கூட்டுராய் நெஞ்சிற் கிளர்வார் தழுவவேன்றால், நெட்டுர ராவர் அவர் நேசமெனனோ பைங்களியே.

“நான் கேட்ட இன்னிசைக் கானம் யாருடையது?”

சந்திரோதய காலமாக இருந்தது. மந்த மாருதம் செடிகொடிகளை அசைத்துக்கொண்டிருந்தது. வெண் முகில்கள் அந்நீலநிற ஆகாயத்தின்கட் சென்றுகொண்டிருந்தன. புஷ்பங்களிலிருந்து “கம, கம” என்று நறுமணம் வீசியது. கோகிலங்கள் அப் பூஞ்சோலையில் இருந்து, உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் படியாகக் காணஞ் செய்துகொண்டிருந்தன. கார்வண்டிகள் இவிய “ரீங்கார்” சப்தத்துடன் தேன் குடிப்பதற்கு அலைந்து திரிந்தன. இத்தகைய இயற்கை அழகுகளை இமை கொட்டாமற் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவள் (எங்கள் வீட்டில்) நானொருத்திதான். இத்தகைய இயற்கை அழகுகளில் அற்ப அறிவு பொருந்திய நானே லயித்திருந்தால் பாக்களை இயற்றுகின்ற, அறிவிற சிறந்த பாவலர்களுடைய நிலைமையை நான் கூறவேண்டியதில்லை.

என் மன நிலையைக் கலைக்க என் அருகில் ஒருவருயில்லாதது சந்தோஷமும், இவ்வளவு இயற்கை அழகுகளைச் சிருஷ்டித்து உலகிற்கு மகிழவை பூட்டிய இறைவன் மகிமையுமாகிய இவ்விரண்டுஞ் சேர்ந்து என்னுடைய ரவிகத்தன்மையை இன்னுமதிகமாகத் தூண்டின.

அந்தோ இவர்களை என்னதான் செய்வது? இவ்வளவு சந்தோஷமுடையவளாக இருப்பதைப் பார்த்துப் பொருதவன்போல் என் தங்கை நான் இருக்கும். இடத்திற்கு ஏதோ காரியமாக வந்தாள். வரும்பொழுது தற்செயலாய் அவளுடைய கால், வாசலிற் படுத்திருந்த எங்கள்வீட்டு நாயின் வாலிற் பட்டது. அது அவன்மீது “ளொள், ளொள்” என்று தொங்கி விழுந்தது. இதைப் பார்த்ததும் எனக்குச் சிரிப்புத் தாங்கவில்லை. கவனியாதவன்போல் ஒருவாறு சிரிப்பை அடக்கிக்கொண்டு, முன்போலவே யோசனையிழாந்தேன். இதற்கிடையில் என் தங்கை நாய் தொங்கிவிழுந்த பயத்தால் என்னிடம் “ஐயோ! ஐயோ!” என்று கதறிக்கொண்டு வந்து வீழ்ந்தாள். “இவள் ஏன் இப்படி என் மனச் சந்தோஷத்தைக் கெடுக்கவேண்டும்” என்று சிந்தித்ததும் எனக்குப் பிரமாதக் கோபம் வந்துவிட்டது. கடைசியாக அடித்துத் துரத்துவதுதான் இதற்குத் தகுந்த சிகிச்சை என்று எண்ணி, ஓரடி பல

மாக அவள் முதுகில் அறைந்தேன். என்ன செய்வாள் தங்கை லீலா. பாவம்! ஏமாந்து போனாள். கடைசியாக “சமையலறைக்கு ஓடிப் போய் உனக்கு அடிப்பதற்காக அம்மாவையும் அழைத்துக்கொண்டு வருகிறேன்” என்று சொல்லிக்கொண்டு ஓடிவிட்டாள்.

பின்பு யாரோ மெதுவாக அறைக்கதவைத் திறந்துகொண்டு போய் அலுமாரியைத் திறக்கும் சப்தமும், ஒரு பொருளினிமீது இன்னொரு பொருள் மோதுதலால் உண்டாகும் “கணீர்” என்ற ஓசையும் என் காதிற் பட்டன. சிறிது நேரத்தால் அறைக்கதவு சாத்தப்படும் சப்தமும் கேட்டது.

நான் இயற்கையழகைக் கண்டு மகிழ்ந்த பின், எனது சிநேகிதி ராதா என்னை அழைக்கும் சத்தம் கேட்டது. நான் ஓடிச்சென்று “என் இந்த நேரம் ‘வந்தாய்?’” என்று வினவினேன். அவள் “ஏதோ கல்வி விஷயமாக வந்தேன்” என்று கூறினாள். பின்பு, நாங்க ளிருவரும் எங்கள் பாடசாலைத் தோட்டத்திற்குச் சென்றோம்.

சிறிது நேரத்தின் பின், ஓர் மனுஷன் பாடிக்கொண்டு அவ்வொழுங்கையாற் சென்றான். நான் ஒழுங்கைக்குச் சென்று அவனைப் பார்த்துக்கொண்டு திரும்பிப் பூந்தோட்டத்திற்கு வந்தேன். என்ன விந்ஷை! என் சிநேகிதி ராதாவைக் காணவில்லை.

விசனத்துடன் வீட்டிற்குத் திரும்பினேன். வீட்டில் எனது தாயார் “யாழையும், லீலாவையும் காணவில்லை” என்று சத்தம் போட்டுக் கொண்டிருந்தாள். நான் திகைப்படைந்தேன். முந்திய சந்திரப் பிரகாசம் மறைந்தது. காரிருள் எங்கும் செறிந்தது. இடைக்கிடை பிரகாசக் கொடிபோல மின்னல்கள் ஜொலித்தன. எனக்கு லீலாவையும், ராதாவையும் காணவில்லை என்ற கவலை. மின்னல்களின் உதவியாற்றோட்டத்திற்கு ஓடினேன். என்ன மாயம்! நமது பாடத்தெரியாத லீலா, கோகிலத்தவனியிற் பாட, ராதா வீணை வாசிக்கின்றாள். எனக்குச் சந்தோஷம் பொங்கிக்கொண்டு வந்தது.

கா. சௌந்தரி;
J. S. C., மாணவி.

திருமாவளவன்

1939-ம் ஆண்டு கனிஷ்டபாடசாலைத் தராதரத்திலிருந்து இலக்கிய பாடமாக வைக்கப்பட்டுள்ளது.

விலை சதம் 50
தலைக்குமி புத்தகசாலை, கன்னடம்

கூறுந் குணமுமில்லாக் கொள்கையினர் என்கவலை, ஆறும் படிக்கும் அனைவரோ பைங்கனிசேய.

செலாவணி வேகம் வெகு அதிகம்!

(அ. வாசமலை)

நூபால் பிழூன் சோமுவினிடம் இரண்டு செல்லாத ரூபாய்கள் சிக்கிக்கொண்டு பெருந்தன்பம் அனுபவித்தன, பாவம். அவனும் அவற்றை வேறொருவர் தலையில் கட்டுவதற்குப் பெருமுயற்சி செய்துகொண்டு தானிருந்தான். ஆனால் அவன் முயற்சி பலன் தரவில்லை. கல்வியறிவில்லாத கல்யாணி என்ற பெண்ணுக்கு கொழும்பிலிருக்கும் அவள் கணவரிடமிருந்து ஐந்து ரூபாய்க்கு மணியார்டர் வந்தது. சோமு இதுதான் தகுந்த சமயமென்றெண்ணி செல்லாத ரூபாய்களை அவளிடம் தள்ளினான். ஆனால் அவள் ரூபாய்களைத் தட்டிப் பார்த்து, செல்லாத ரூபாய்களை அவளிடம் கொடுக்க வந்தாள். அதற்கவன் “ஏன்மமா! எங்கள் வீட்டில் ரூபாய் விளைகிறதா என்ன? உன் புருஷனே அனுப்பிய ரூபாய்களில் செல்லாத ரூபாய்களும் இருந்தால் அதற்கு நான் ஜவாப் தாரியா” என்று சிறிது அதிகாரத் தோரணையிலேயே பதில் தந்துவிட்டுப் போய்விட்டான்.

அன்று மாலை அவன் வீட்டிற்கு வந்தவுடன், அவன் மனைவி, “இதோ, நீங்க எங்கிட்ட குடுத்திருந்த பழைய ரெண்டு ரூபாய் என்று சொல்லி அவளிடம் இரண்டு ரூபாய்களைக் கொடுத்தாள். அட பழைய பரமசிவமே! அந்தப் பழைய செல்லாத ரூபாய்களே அவை. அவளைவிட்டுப் பிரிய மனமில்லைப் போலும். “ஏ மூதேவி! இதென்ன செல்லாத ரூபாய்களைக் கொண்டுவந்து கொடுக்கிறாய்? இந்த ரூபாய்களை உனக்கு யார் கொடுத்தார்கள்?” என்றான் கோபத்துடன்.

“அடுத்த தெருவிலிருக்கும் கல்யாணிதான் போன மாதம் இரண்டு ரூபாய் கடன் வாங்கிக்கொண்டாள். மத்தியானந்தான் இந்த ரெண்டு ரூபாய்களையும் கொடுத்தாள். நான் தட்டிப்பார்த்து, “இதென்ன சத்தக்கட்டையா

இளைஞர் போட்டி 1/39

சரியான விடை

1	2	3		
ச	ங்	க	ர	ன்
த		4	வி	5
6	க	ம	லா	7
ம்		8	சி	ன
	9	தி	கை	ப்
			பு	

[சரியான விடை அனுப்பியவர்களுள் சீழ்க்கண்ட இருவரும் அதிகபட்ச சீட்டுமூலம் பரிசு பெறுகின்றனர்.]

முதலாம் பரிசு

சீ. அரசாத்தினம், உடுவில்.

இரண்டாம் பரிசு

நா. சிவசுப்பிரமணிய ஐயர், தென்மயிலை.

வேளிவந்துவிட்டது!

வேளிவந்துவிட்டது!!

விசாகம்பெருமானையரவர்கள்

இயற்றிய

யாப்பிலக்கணம்

(நிந்தமான் பதப்பு)

விலை சதம் 35.

தனலக்குமி புத்தகசாலை, நன்னகரம்.

யிருக்கு?” என்றான். அதுக்கு, “ஏம்மா! ரூபாயெல்லாம் நாமாகவே அடிச்சுக்கொள்கிறோமா என்ன? மகாராசன், வெள்ளைக்காரன் அடிக்கிறான் ரூபாயெல்லாத்தையும்; நம்மால் என்ன முடியும்? என் வீட்டிலென்ன ரூபாயடிக்கிற யந்திரமிருக்கா, நான் செல்லாத ரூபாய்களை உனக்கென்று அடிப்பதற்கு?” என்று சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டான். நீங்கள் தான் சொல்லுங்களேன்; அவள் வீட்டில் யந்திரமொன்று மில்லையே ரூபாயடிப்பதற்கு?” என்றான் மனைவி.

— ஹனுமான்

சின்னஞ் சிறியென்றன் சிந்தைகவர்ந் தார் இறையர், தன்னக் தனியே தனிப்பேனே பரபரமே.

“மங்கையொருத்தி மலர்கொய்யப்பார்க்கிருள்”

புகழேந்திப் புலவரை யறியாதார் யார். அவரது வெண்பாக்கள் கற்கண்டினும் கரும்புச் சாற்றினும் இனியவை என்று அவரது பகைவராயிருந்த ஓட்டக் கூத்தரே கூறியிருப்பதைக் கேட்டும் நாம் அவற்றைப் படியாதிருப்பது நன்றாகும். அவற்றுள் நகைச்சுவையிருந்தவை எத்தனை, வீரம் நிறைந்தவை எத்தனை, வியக்கத்தக்கவை எத்தனை, காதல் நிறைந்தவை எத்தனை, எத்தனை? பண்டிதரேயன்றிப் பாமரரும் விரும்பும் வெள்ளைய்பாக்கள்தான் அவைகள்.

தடயந்தி பல கஷ்டங்கட்கூடாக நளனை விவாகம் செய்கிறாள். அவளது துன்பங்களெல்லாம் பகலவனைக் கண்ட பனிபோலாயின. விண்ணரசர் வெள்கினர். மண்ணரசர் வன்மலை பெற்றனர். நளனுக்கோ நவீமமுடியாத ஆனந்தம். விவாகம் செய்தவர்கள் காண்மாறிப் போவது வழக்கமல்லவா. அவர்களிருவரும் நளனது வீட்டிற்குப் போகிறார்கள். தேரிற்றுவர்கள் போகிறார்கள். இளம் தம்பதிகள்ல்லவா. அவர்கள் போகும் தெருவோரங்கள் எல்லாம் பூமரங்கள்தான். பலவிதகாட்சிகள் காணப்படுகின்றன. நளன் தடயந்திக்குக் காட்டுகிறான். அழற்சூள் ஒன்று அவளைத் திருக்கட்சி செய்தது. உடனே தேரை நிறுத்தச் சொல்கிறான். சொன்ன சொல் பின்னாகும்படி தேரும் நின்றதுவிட்டது. அதோ பார் என்கிறான். அவள் பார்ப்பதற்குள் நீங்கள் பார்த்து விடுங்கள். அவளோர் மங்கை. அழகுமிக்காள். பூக்கொய்யும்படி தான் வந்திருக்கிறாள். அவள் கண்ணுள் ஓர் பூ தென்படுகின்றது. அதை அப்படியே பிடுங்கிவிடவேண்டுமென்ற ஆசை. அது அடக்கமுடியாத ஆசை. ஆசையை அச்சமடக்கமாட்டாதல்லவா. அதனால் அவள் அப்பூவில் சிலர் ஒளித்திருப்பதைக் கூடக் காணவில்லை. பூவிற்குக் கிட்டப் போகிறாள். போனஅதான் தாமதம். பூவில் ஒளித்திருக்கின்ற பகைவர்கள் இவ்வளவு காலமும் இச்சிறிய பூவிலேயே இருந்தோம். இதோ ஓர் பெரிய பூ தோன்றுகின்றதே. இதில் அதிகம் தேனெடுக்கலாம் என்று எண்ணின. எண்ணி அவள் முகத்திற் போயிருந்தன. பேதை வண்டிகள் அவளது வதனத்தைப் போது என எண்ணிவிட்டனபோலும். அவள் என் செய்வாள்! பாவம்! அவற்றைக் கையாற்றாத்தினுள். எத்தனை வண்டுகளென அவள் தூர்த்தக்கூடும். ஒன்றையா இரண்டையா, அவை பல அல்லவா? தூர்த்தித் தூர்த்தி அலுத்துப்போனாள். இதற்கென் செய்யலாமென்று யோசிக்கிறாள். முடிவில் ஓர் புத்தி தென்படுகிறது. உடனே முகத்தைக் கையால் மூடிவிட்டாள். முன்பெல்லாம் ஓர் சிவத்தப்புவைக் கண்ட வண்டுகள் அது எங்கே எங்கே என்று தேடித் திரிகின்றன. பூவைக் காணவில்லை. அதற்குப் பதிலாக ஓர் கறுத்தப் பூவைக் கண்டன. இது எந்தப்பூ என்று சொல்வீரோ? இது

தான் அவளது கையாகிய பூ. இதைக் காந்தப்பூவேனெண்ணிவிட்டன. இதிலும் தேன் குறையாது என்ற எண்ணமே ஏதோ, அவை மறுபடியும் வந்து இருந்துகொண்டு சந்தோஷம் கொண்டாடுகின்றன. இதற்கிடையில் அவள் என் செய்வாள்! பாவம்! பெண்ணல்லவா! எங்கள் பெண்ணென்றால் அழுதுகூடப்போடுவார்கள். அழத்தான் பார்க்கிறாள்; இன்னும் பூக் கொய்யவில்லை. அவளால் கைகளையும் அப்புறப்படுத்த முடியாது. ஏன்? வண்டுகள் முகத்தில் விழுந்துவிடும். இப்படி அவள் ஒன்றும் செய்யமுடியாது தவிக்கிறாள். உடம்பெல்லாம் வெயர்வை சலம் சலமாக வருகிறது. இதைப் பார் என்று சொல்லி நளன் தடயந்திக்குக் காட்டினாலும், வீமன் திருமகளே! நீ என்றால் என் செய்வாயென்று குறும்பாக ஓர் கேள்வியும் போடுகிறாள். இதை நெரிப்பார்த்தவர்போல், புகழேந்தியார் சித்திரித்துக் காட்டுகிறார். உங்கட்குப் படம் ஓர் திரையில் விழுவதுபோல் தோன்றவில்லையா? அப்படியாயின் உங்கள் மனக்கண்ணைக் கண்டுசீறியுங்கள். பின் உங்கள் வெளிச்சகண்ணைப் பாருங்கள். பின் உங்கள் மனதுக்கும், கண்ணுக்கும் ஓர் உவகை தோன்றவில்லையோ என்று சொல்லுங்கள். அப்பெண் யாரென எண்ணுகிறீர்கள்? அவள்தான் இவள்.

“மங்கையொருத்தி மலர்கொய்யாள் வாண்முகத்தைப் பச்சயம் என்றெண்ணிப் படிவண்டை — செங்கையால் காத்தாளக் கையலரைக் காந்தனெனப் பாய்தலுமே வேர்தானைக் காணென்றான் வேந்தர்”

த. சராவணை, J. S. C.

கட்டைவேலி, மேதடிஸ்ரீமிஷன் தமிழ்ப்பாடகாலை
காவெட்டி.

தமிழ் மஞ்சரி

(முதலாம் பாகம்)

[வித்தியாசாலைகளின் உபயோகத்திற்குரிய தேனப் பரிசுடா புத்தக சபையாரால் 3-3-36ல் அங்கீகரிக்கப்பட்டது]

இந்நூல் செய்யுட்பாகம் வசனபாகமென இரு பகுதிகளாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. செய்யுட்பாகத்தில் தேசாயிமானம் பாஷாயிமானம் இலக்கியச் சுவை சொல்விற்பத்தி நீதி என்னுமிவற்றை விளக்கக் கூடிய இனிமையான செய்யுள்கள் தோகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வசனபாகத்தில் தேளிவான நடையில்திற்காக எழுதப்பட்ட சிறந்த உரைநடைப் பாடங்கள் பதினைந்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்நூல் ஆறாம் வகுப்புக்குரிய இலக்கிய பாடமாகப் பல பாடசாலைகளில் உபயோகித்து வருகிறார்கள்.

விலை சதம் 50

தலைக்குமி புத்தகசாலை, சன்னாகம்.

சிந்தை மறுவித் தெளிவித் தெனையான, வந்ததூரு நாதன் அருள் வாய்க்குமோ பைங்கிரியே.

“தன்வினை தன்னைச் சுடும்”

[வ. நடராசர்]

ஒருவன், தான்செய்த புண்ணிய பாவத்தின் பயனிலே பிறவியெடுக்கிறான்; பிறவியின்போது அவன் முன்னைய பழவினைகளை அனுபவிக்கிறான்; புதுப்புது வினைகளை யுஞ் செய்கிறான்.

தாம் செய்த வினையை தாம் அனுபவிப்பதை விட்டு பிறர்மேற் கோபம் கொள்ளுதலும் அவர்களுக்குத் தீங்கு புரிதலும் ஆகாது. பிறருக்குத் தீங்குசெய்ய நினைத்தாலுமே அத்தீங்கு நினைத்தவர்களையே சார்ந்து விடுகிறது. இது காரணமாகவே “தன்வினை தன்னைச் சுடும்” என்றனர் பெரியோரும். இதற்குத் திருஷ்டாந்தமாக வேடனொருவன் ஒரு புத்த சந்நியாசிக்குத் தீங்குசெய்ய நினைத்து தானே அதை அனுபவித்த கதையொன்றுண்டு.

காலை நேரத்திலே வேடனொருவன் வேட்டை நாய்கள் சிலவற்றுடன் வேட்டைக்குப் புறப்பட்டான். பிட்சாபாத்திர மேந்தியபடி புத்த சந்நியாசியொருவர் எதிர்ப்பட்டார். வேடனும் சந்நியாசியும் தம் கருமத்தை நோக்கி விரும்பியவழியே சென்றனர்.

வேடன் அன்று முழுவதும் அலைந்தவனாய், ஒரு பிராணியும் அகப்படாதவனாய், மனச்சோர்வு மிகுந்தவனாய் தன் நாய்களுடன் சாயங்காலம் வீட்டை நோக்கினான். காலையில் சந்தித்த சந்நியாசி அதே கோலத்துடன் வேடனுக்குச் காட்சியளித்தார். ‘புண்ணுள் வேல் நழைந்தாலன்ன’ வருத்தமடைந்தவனாய், “காலையில் சந்தித்த இச்சந்நியாசியின் சகுணப்பிழையே இன்றைக்கு எனக்கு இப்படியாயிற்று.” என்று மனதினுள்ளே நினைத்துக்கொண்டு ஒரு பெருமூச்சு விட்டான்.

சந்நியாசிக்குத் தீங்கு விளைக்க விரும்பித் தன் நாய்களை விரட்டிவிட்டான். நாய்களாற் றுரத்தப்பட்ட சந்நியாசி வேறுவழி காணாதவராய் ஒரு மாத்திலேறினார். ஆத்திரமும் கோபமும் பொங்கி வழிந்த வேடன், சந்நியாசிக்குக் குறிவைத்தான். “அவகி அவதியாக” ஏறின சந்நியாசியின் போர்வை நழுவி வேடன்கையே விழுந்து, அவனை மூடிக்கொண்டது. போர்வையால் மூடப்பட்டிருந்த வேடனை சந்நியாசியென்று நினைத்த நாய்கள் “கடிக்கடி” யென்று கடித்தன. சந்நியாசி தப்பிக்கக் கொண்டார்.

பாவம்! வேடனுக்கு அன்று முழுவதும் ஆகாரமுயில்லை. நாய் கடித்ததினால் உபத்திரவம் பொறுக்க முடியவுமில்லை. ஏன்? சந்நியாசிக்குத் தீங்கு செய்ய நினைத்தபடியாற்றான்.

எவராவது பிறருக்குத் தீங்கு செய்ய நினைக்காதீர்கள். செய்தால் வேடனப்போலத் துன்பத்தை அடைவீர்கள். “தாம் தாமும் செய்தவினை தாமே அனுபவிப்பார்” என்றும் கூறினர் பெரியோர்.

சொல்லிந்து நின்ற சுகரூபப் பெம்மாளை, அல்லும் பகலும் அணைவாரோ பைக்கிரியே.

சிறுவர் போட்டி 2|39

[முடிவு தேதி 15-2-39]

1	2	3	4	5
6			7	
8			9	
		10		11
12	13		14	
	15			

குறிப்புகள்

இட வலம் :

மேல் கீழ் :

1. காலாள்	1. சுற்புடையாள்
4. ஓர் உறவினர்	2. செம்பு
6. கெய்தல்கில மக்கள்	3. பொட்டி
8. ஓர் புத்தாச்சிரமம்	5. வறமை
உருக்குலைந்திருக்கிறது	7. மூன்றாவது நட்சத்திரம்
உள்ளக் கலக்கிவிட்டது	மறைந்திருக்கிறது.
10. திக்கு	9. தலைவன்
12. தீன்	11. கொஞ்சம்
14. சசப்பு	13. பயில்

போட்டி ஆசிரியரின் தீர்ப்புக்கு நான் கட்டுப்படுகிறேன்.

பெயர்..... சந்தா எண்.....

விலாசம்.....

நிபந்தனைகள்

1. ‘சுழுகேசரி’ இணைஞர் சக்கத்தவர்கள் மாத்திரமே இப் போட்டியிற் கலந்துகொள்ளலாம். பிரவேசக் கட்டணம் எதுவுமில்லை.
2. விடைகள் அச்சக் கூபன்களில் எழுதப்பட்டு சிறுவர் போட்டி 2|39, C/o சுழுகேசரி, சுன்னாகம் என்ற விலாசத்துக்கு 15-2-39 புதன்நிழைமை மத்தியானத்துக்குமுன் சேர்க்கப்படவேண்டும்.
3. சரியான விடைகளில் முதலாவதாகத் தெரியப்படும் பெயருக்கு முதற்பரிசு ரூபா 3-ம், இரண்டாமவருக்கு ரூபா 1-ம் கொடுக்கப்படும்.
4. விடைகள் பரிசோதிப்பதும், பரிசுகள் அளிப்பதும் ஆசிரியர் பொறுப்பு. இதைப்பற்றி எவ்வித கடிதப்போக்கு வரத்தும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது.

—தாத்தா*

இழகேசரி இளைஞர் சங்கம்

(பதிற்று வயதுக்குட்பட்ட சிறுவர் சிறுமியர்க்கு)

“எல்லோரு மின்புற்றிருக்க நினைப்பதுவே யல்லாது வேறொன்றறி யேன் பராபரமே”

நெடுநாட்களாகத் தாத்தா ஆழ்ச்ச யோசனை செய்தார். பேரன் பேத்திகளையெல்லாம் எப்போது கண்ணாட்கண்டு களிப்பது; அவர்நோடு இன்புறச் சம்பாஷிப்பதென்று எண்ணியிட்டார். கடைசியில் அதுதான் கல்ல வழியென்று கெரிந்தது. எது?

ஒரு பெரிய மகாநாடு கூடுவது. தமிழ் நாட்டிலேயே எங்கள் சங்கத்தைப்போலொத்தது இதுவரையிற் கிடையாது. ஆனையள் அறியாமலேயே நண்பர்களாகிவிட்டோமல்லவா? இருநூறுபேர் அங்கத்தவர்கள் இலங்கையின் காலாபக்கங்களில் வசிப்பவர்களானாலும் ஒரு சங்கத்தில் ஒற்றமையாக இருக்கிறோமல்லவா? எல்லோரும் வருடம் ஒரு முறையாவது ஒரு மகாநாட்டில் சமுதாயமுற்று வெகுநாளைய நண்பர்களை நேரில் சந்தித்துக் கொண்டாடுவதற்காகத்தான் தாத்தா இந்த யோசனை எடுத்தார். வருகிற சித்திரைமாதம் 22-ம் தேதி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது மேற்படி மகாநாட்டுக்கு. அன்றைய தினத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் ஓர் வசதியான இடத்தில் ஈழகேசரி இளைஞர்களும் அவர்கள் நண்பர்கள், பெற்றார், சுற்றத்தவர், ஆசிரியர் எல்லோரும் கூடியிருப்பது; இலங்கைப் பெரியார்களைக்கொண்டு சொற்பொழிவுகள் செய்லிப்பது. மத்தியானம் பேரகனமருந்திவிட்டுக் கொண்டாடுவது; சங்கத்த இளைஞர்களுக்கிடையில் பேச்சுப்போட்டி, முதலிய அம்சங்களைக் கொண்டது இந்த மகாநாடு. ஏற்கனவே இதை ஆதரித்துப் பல நண்பர்கள் கடிதங்கள் எழுதியிருக்கின்றனர். தமிழ் மாணவர்கள் எய்விதத்திலும் இழைத்தவர்களல்ல என்பதைக் காட்டுவதற்கு மேற்படி மகாநாட்டில் ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட இளைஞர்கள் கூடி மகாநாட்டைச் சிறப்பிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இந்த மகாநாட்டைக் கூட்டுவதற்கும், வெற்றிபரமாக நடத்துவதற்கும் வழிவகைகள் இளைஞர் சங்கத்தவர்களில்தான் தங்கியிருக்கிறது. நீங்கள் ஒத்தினத்தால்தான் தாத்தா இந்தத் தன்னாத வயதில் கருமத்தைக் கொண்டு செலுத்துவார். ஆகையால் நீங்கள் செய்யவேண்டியதென்னவெனில் முதலில்

இதைப்பற்றிப் பிசாரம் செய்யவேண்டும். அடுத்தபடி இதற்குக் கொஞ்சம் பணம் சேர்க்கவேண்டும். மகாநாட்டைச் சிறப்புற வைப்பது சங்கத்தவர் கடமை. ஆகையால் அங்கத்தவர் ஒவ்வொருவரும் இந்த நிதிக்கு 50 சதம் உபகாரமாக அளிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இந்த 50 சதம் உங்களிடமிலேயென்று நீங்கள் துக்கப்பட்டதே உண்டாம். நானோன்றற்கு ஒரு சதமாக உண்டியலில் போட்டு வந்தீர்களானால் 50 நாட்களில் 50 சதம் சேர்ந்துவிடாதா? அம்மாவோ, அப்பாவோ, மாமாவோ சிலவேளைகளில் இனிப்பு, கடலை, பட்டாசு முதலியவை வாங்குவதற்கு ஏதாவது பணம் தந்தால் அதிலே ஒரு கொஞ்சம் மிச்சம் பிடித்துவிடலாம். இதுவரையில் அங்கத்தவர்களாகாத இளைஞர்கள் இவ்வூபகாரப் பணம் கொடுக்கும்பட்சத்தில் ஆறுமாதத்துக்கு அங்கத்தவராகப் பதிவு செய்யப்படுவர்.

இதமாத்திரமல்லாமல் நீங்கள் செய்யவேண்டியது: மகாநாட்டிலன்று உங்கள் பித்துயித்திரிகளுடன் வந்த சமுதகமளிப்பது. பேச்சுப் போட்டியில் முதல் வெற்றிக்கு ‘ரவலர்’ தங்கப் பதக்கமும், இரண்டாவது வெற்றிக்கு ‘இராமநாதன்’ வெள்ளிப் பதக்கமும் பரிசளிக்கப்படும்.

இதுவரைகாலமும் கட்டுரைகள் கதைகள் கல்வியனுபந்தத்தில் எழுதியுள்ள இளைஞருக்குள் திறமையள்ளவரென மதிக்கப்படுபவர்கள் இருவருக்குப் புத்தகப் பரிசில்களும், கடந்த வருடத்தில் தமிழ் J. S. C., S. S. C. பரீகைகளில் விசேஷ திறமை காட்டிய தமிழ்ப்பாடசாலைக்கு ஒரு வெள்ளிக் கிண்ணப் பரிசும் அளிக்கப்படும்.

பேச்சுப் போட்டி விண்ணப்பத்திரம் அடுத்த இடத்தில் பிரசுரிக்கப்படும்.

மகாநாட்டிலன்று இளைஞர்சங்க விசேஷ வெளியீடொன்றும் பிரசுரித்து வெளியிடப்படும். இதற்குக் கட்டுரைகள் கதைகள் அனுப்புவோர் தாத்தாவுக்கு விவாசமிட்டு எப்பில் மாதம் 1-ம் திகதிக்கு முன்னர் அனுப்பவேண்டியது.

இந்த வெளியீடு அழகான சித்திரங்களும், புகைப்படங்களும், சிறு கதைகளும், பல அறிவாளிகளின் கட்டுரைகளும் கொண்டதாக வெளியிடப்படும்.

தாத்தா.

புதிய அங்கத்தவர் (முற்றொடர்)

- 189. வ. சின்னத்தரை 192. கா. செஞ்சந்திரி
- 190. J. R. சீவரத்தினம் 193. C. S. இரத்தினசிங்கம்
- 191. ஆ. பொன்னம்பலம் 194. சூ. இராசரத்தினம்.

விண்ணப்பப் பத்திரம்

அன்பார்ந்த தாத்தா!

திகதி.....

தயவுசெய்து “ஈழகேசரி இளைஞர் சங்கம்” தில் என்னை ஒரு அங்கத்தவராகப் பதிவு செய்து கொள்ளுங்கள். இத்துடன் 12 சத முத்திரை ஆறுமாத சந்தாப்பணமாக அனுப்பியிருக்கிறேன். [இந்தியா 2 அணு; மலாயா 16 காச.]

பெயர்.....

பிறந்த திகதி.....மாதம்.....வருடம்.....

விலாசம்.....

பெற்றார், அல்லது உபாத்தியாயர் கையொப்பம்.....

இந்த விண்ணப்பப் பத்திரத்தை நிரப்பி ‘தாத்தா’ c/o ‘ஈழகேசரி’, சுன்னுகம், இலங்கை என்ற விலகத்துக்கு அனுப்பிவைப்புகள்.

யாழ்ப்பாணம்-மயிலிட்டெற்கு “சிநமகன்டியை” ததிலிருக்கும் நா. பொன்னையா என்பவரால், சுன்னுகம் ‘தலையாட்டி’ யிலுள்ள தீரமசன் அச்சியந்திரசாலையில் 1939-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி 5-ல் ஞாயிற்றுக்கிழமை அச்சிடுவிக்கப்பெற்ற வெளியிடப்பட்டது